

Posudek diplomové práce
Interference češtiny do španělštiny: identifikace chyb a strategie jejich odstraňování

Autorka: Milena Strupková

Autorka se zabývá tématem, které je nesporně zajímavé a je trvalým předmětem sporu o metodách výuky cizích jazyků: zda a do jaké míry mateřský jazyk ovlivňuje jazyk cizí, čili, zda je zdrojem interference jako negativního transferu v jazykové výuce. Rámec si vymezila jako referenční úroveň A1, která úrovni studentů, kteří si volí španělštinu jako druhý cizí jazyk na základní škole.

I když se autorka snaží svoji práci strukturovat přehledně, přece jen už v prvním oddíle Teoretická východiska přechází na str. 21 k popisu interference mezi španělštinou a češtinou v jednotlivých jazykových plánech, Nevím také, proč na str. 37, po poměrně podrobném popisu španělské fonetiky a fonologie, znovu přechází od španělštiny k dalším jazykům.

Pro další oddíl pak zvolila autorka název Analýza konkrétních projevů interference, nicméně na základě předem vybraných jazykových jevů. I když autorka uvádí jako zdroj svá vlastní pozorování z výuky v kurzech pro žáky základních škol v Městské knihovně v Humpolci, kladu si otázku, zda lze uvedená zjištění zcela převzít také pro školskou praxi.

Autorka se pak snaží o popis prezentace jednotlivých jevů v učebnicích španělštiny určených pro začátečníky (Nuevo Ven 1, Aventura 1, Chicos chicas 1, Aventura 1). Nejsem si však jista, zda v případě odlišování *cuarto* / *cuatro* jde skutečně hovořit o homonymii, zejména proto, že je velice obtížné, aby se tyto výrazy dostaly do stejného kontextu nebo byly použity ve stejné situaci.

Pokud jde o analýzu lexikálních chyb a autorkou uváděných příkladů, kladu si otázku, zda je nutno tyto záležitosti žákům explicitně vysvětlovat, nebo zda je vhodnější opět klást důraz na užívání těchto výrazů v příslušném kontextu a situaci. Za diskutabilní považuji příklady uváděné u sloves *ver* / *mirar*, zejména vzhledem k rozkolísanosti jejich úzu v různých španělsky mluvících oblastech.

Jako diskutabilní se mi jeví rovněž příklady uváděné pro *comer* / *almorzar*, výrazu *comer* může být totiž použito i místo českého večeřet. Za důležité považuji z tohoto hlediska spíše časové posuny jednotlivých jídel, kladu rovněž otázku po vhodnosti překladové metody u spojení *como a las 12 – jím ve 12*.

V použité literatuře postrádám publikace zaměřené na porovnání španělštiny a češtiny – mám zde na mysli např. studii J. Dubského (1993) *Medios léxico-gramaticales de comunicación*. IN: **Linguistica Pragensia**, 1: 1- 7, která poskytuje např. teoretický rámec pro příklad typu *La curiosidad mató al gato* i pro řadu dalších řešení, navržených autorkou. I když se ztotožňuji s jejím tvrzením, že Fiesta 1 není vhodná pro jí zkoumanou věkovou skupinu, v bibliografii postrádám metodickou příručku k této učebnici, kde je pro učitele uvedena řada informací a pomůcek.

Za samostatný problém diplomové práce pak považuji poněkud lehkovážné zacházení s lingvistickou terminologií. Nepochopila jsem, proč autorka řadí pod pojem homonyma španělský výraz *cena* [*θena* / *sena*] s českým slovem *cena*, v krajním případě by snad mohlo

jít o homografa, ale v mezijazykové perspektivě jsem se dosud nesetkala s tímto užitím. Obdobně v anotaci práce hovoří o negativní interferenci, na str. 8 však o interferenci píše jako o negativním transferu.

K diskusi dávám také český respondent ke španělskému výrazu *¿Me das tu número de teléfono?* - *Dáš mi tvé telefonní číslo?* (str. 69) Vedle užití přívlastňovacího zájmena v češtině (bylo by je možno vyhechat nebo použít zájmeno *svůj*) jde rovněž o fakt, že otázkou se ve španělštině vyjadřuje zdvořilá žádost. Vyslovenou chybou je pak výraz uvedený na str. 76: *Zkus si je (Kalhoty) – Pruébaselos.*

Závěrem:

Autorka si zvolila velice náročné a z didaktického hlediska zajímavé a málo probádané téma. I přes výše zmíněných výhrady proto doporučuji diplomovou práci k obhajobě a předběžně ji hodnotím známkou **dobře**.

V Praze dne 8. 1. 2010

Prof. PhDr. Jana Králová, CSc.